

עין משפט  
גד מצוה

צו א מ״י פיה מל״  
עדרם ה״ל ד׳ ועינ׳  
השגות וכל״מ ופ״ד  
מהלכות חובל ומזיק ה״ל  
וע״ש סגן עשׂין עא פז  
עור ש״ע י״ד קטן  
סוף ט: **צו** ב מ״י פיה מהלכות  
סנהדרין הלכה ב: **צו** ג מ״י פיה מהלכות  
נזירה הלכה ז סגן  
עשׂין ע״ח״מ פ״א ט: **צו** ד מ״י פיה מהלכות  
סע ע״ח״מ ט: **ק** ה מ״י פיה מהלכות

ק"ח ז ח מ"ח שס ס"ג  
הלכה ח סמג שס  
שומ"ח שס:

מוסף רש"י

[illegible]

מרובה פרק שביעי בבא קמא

היה לא שניתן לאוהרת בית ב"ה. אכן אי אין נהגין  
לא חשיב לאו שניתן לאוהרת מיסת כ"ד וזימה לר"י דככל  
גמרא משמע \* אפי' התרו בו למלקות ולא למיסה דלע"ג שטולים  
לא יבא לידי חיוב מיסת מיון שלא התרו בו למיסה חשיב לאו

שניתן לאזהרת מיתם ב"ד ונפרק מי  
השחשך (שבת דף קנז. וספ ד"ה בלאו)  
אמר דלן לוקן על לאו דמחמר  
משום דהו לאו שניתן לאזהרת מיתם  
ב"ד לשאר מצלכות אע"ג דנמחמר  
אלן נז חייב מיתם ופכ"ג דמחמר  
(דף י: א) אמר דלן לוקן נמחומין  
דהו אזהרה נמי להולאה ואפי' מאן  
דפליג נמי לא קאמר אלא משום דמי  
כמיז אל יוולא אל ילא כמיז אע"ס  
נמחומין נמחומין אפילו אמר  
דלוייתא ר"י ר"י דשאי לאו דלא

מענה דגלגל ביה קרא דלקי מוהיה  
אש כן הכות הרשע דמלמרינ  
ברש מסכות וקדו ג: ונפיס  
דסנמדרין (דף י. וסע) וסיון דגל קרא  
מוקמינ ליה לקרא במקום שאין יכול  
ללגא ליה מיוז מיסה כי הייה דהסס  
דמעשינן שאלו כן גרסאז אן כן  
לגלוה אן כמו עדים שהסכסכו נפשו  
למ"ד אין נהרגין כשהחזון לנפוק  
אכל למ"ד נהרגין אין סכרל להעמיד  
זו הפסוק כיון שזכור לגל ליה חיוב  
מיסה ופי סריך הסס דמ"ל מלא  
מענה פי ומלמי קרא דוהיה אס כן  
הכות הרשע ונפשו משוס דה"ל ללו  
שאין זו מעשה הוה מ"ל לשנוי דהוה  
לאו שמינן לאזכרת מיסת ב"ד כה"ג  
בעלמל לא לקי אלל דנעי לשנוי  
לכ"ע אפי' אליבא דר"מ דנפקא ליה  
לאזכרה לעדים וזוממים מקרא אחרינא  
בפ"ק דמכות (ד' ד:) ואל"מ והסמל  
דמשי משוס דה"ל לאו שאין זו מעשה  
לא אסין מליבא דר' יהודה דלמר (סע)  
לאו שאין זו מעשה לוקין עליו וי"ל דדמק  
טפי לשנוי כר"מ משוס דליי"ר הסס  
(סע) כפיפא גבי מתמיס וזו גבי מלקות  
משמע דבגן גרסאז או כן מלולא  
מודה א"ר אמי הוה שניא כרבי  
יהודה דהא טעמא דרבי יהודה  
דלמר לאו שאין זו מעשה לוקין  
עליו משוס דגמר ממוילא ש"ר  
ועדעיס וזוממין בגנין אב ופי לאו  
דגלי צדיים וזוממין מוהיה אס כן  
הכות הרשע הוה אמר' בכל דוכמי  
ללאו שאין זו מעשה אין לוקין עליו  
ווא"מ דהוהי שניא אמי אליבא  
דר"מ וכה לר"מ בלא ויהי אס כן  
הכות הרשע דיעני דלקי עדים  
וזוממין אפי"ש שאין זו מעשה דגמרינ  
ממוילא ש"ר כי היכי דגמר דפיס  
דמכות (סע) ממוילא ש"ר דעדים  
וזוממין לוקין ומשלמין וי"ל דלע"ס  
דגמר ממוילא ש"ר היינו דוקא לענין  
שלוקין ומשלמין משוס דליבא לאוקמי  
כדי שרעמו דלרשע אחרינ' א"ל דלמלסא  
אין ויזכר (המחבר דף י. א) א"ל

לענון לאו שאין בו משפט דליקין למעשות באלו הן הלוקין (מכות ד'  
דגלי קרא בדידיא ועד י"ל דמזיא ש"ר גופיה לא נפקא לן דלקי  
דגמרא וסרו מסיבוי כ"ו והא דלחמ בפיק' דמכות (ד' ד'): ורבנן ה  
והכי לא לקי אלא ארבעים במעמידים על פלוני שחייב מלקות  
ומיתת ש"ר דהא במעמידים עליו שחזו לן גרסא אמרי רבנן ללקי  
ומתומושמינן אלא ה"פ האסור מצעי ליה לאוהרת עדום ומומין דמחשו  
לא תענה דלא ענש הכחוב א"כ"ו האסיר הלכך אלאו דלא תענה  
ומתיבוי דמחשו לאו אלא צל במעמידים שחייב מאה ו' כדלא  
כ"י דאוהרת תס' ודא"ל לאו כד' רשעתי וכו' אלא מלא תענה וכן במעט  
ב"י סנהדרין (ד' ל') א"י עדותו מתפרשת עד שיעדו ענייה לא

ניסוק בעינו וכשינו. ולעולם דמי לא ניתב ליה: מאי לאו הספידו  
על הגניבה. שנגב באלה בשבת: ומורו והספידו. שטבת שמי  
בשבת והחמו על יום ראשון בשלישי בשבת: ומורו והחמו. ברביעי  
בשבת על יום שני: וקמי משלמי ד' וז'. ואש"מ דמשלישי בשבת

היו מוכתשים על הטיהיה דמיון דלא  
נגב לא טענה: על הטיהיה מחילה  
ותמחיו בתשלומי שלשה ועדיין עדות  
גביה קיימת ובהחזמו ותמחיו בכל  
הרי חמשה: ונכסוהו. דלמידי ודכס  
פליגי נמי ר' יוחנן ור' אלעזר: דאמר  
ר' ערים שוהסכס כנס. ולא  
חזמו: לוקין. משום לא חסנהס. ואע"פ  
דלאו שאנין בעה הנהו הא חמימי

הגניבה וחזרו והעירו  
על הגניבה וחזרו  
והא כיון שהחזמו על  
היה להו מוכחשין  
הכל ואי"ס הכחשה  
היא אטביחה אמאי  
ש"מ הכחשה תחילת  
נא במאי עסקינן כגון  
ה תחילה ובפלוגתא  
ר' הוחנן ר"א

כרגליו. אומר שחמך עליו שהיה  
הרג כה חי כרגליו לפנינו:  
**מתני'** משלם תשלומי כפל.  
דאיכא סקדי גאבניה: אמשל  
ד' וי'. על הדולח עלמו דמודה  
בקנס פטור: ונגז וטבח בשבת.  
פטור מלביעה דכר מתחייב בנפשו:  
ומס אביו. והוא יורשו ולא היח  
עמיה כולה בלשפורה: ונגז וקדיש.  
מי קא עבד דהקדש טבח ולא דבעלים:  
ר"ש אומר כו'. בנמרסא מפ' ראיא:  
במ' ט"ס עד אחד פטירא. בשלמא  
ט"ס עלמו אטקרי לאשמועיני דמודה  
בקנס פטור אלא ט"ס עד אחד  
למה לי: וי אסי עד אחד מלטרף.  
דהלכה סבר' יהושע בן קריה דאמר  
סנהדרין ד' ג' שומעין דבריו של  
זה היום וכשריו: אכירו למחר  
שומעין אלו דבריו: כי אסי עד אחד  
מחייב. וכי אמר' דמודה בקנס  
פטור היכא דלא בלא עדים אחרי כן:  
טבי. שר העבד: והיה שפיר. לפי  
שעני דסר הויה והיה מתאזהר שמחרו  
אלא שהמסחר עבדו עובר בעשה:  
שכר אין לך עדים. ועל פי  
עמלן לא תשלם קנס: סא יט לו  
עדים. ואמו בחר הדולח חייב:  
של

ו"כ באו עדים פמור:  
 ור"ב הו"א מעשה בר"ג שסימא את עין מכי עברו והיה  
 יצאו לר' יהושע אמר לו אי אתה יודע שמכי עברי יצא  
 אל' שסמיתו את עינו אמר לו אין בדברך כלום וא' שכבר  
 עדים חייב ושמעין מינה מודה בקנס ואח"כ באו עדים  
 ו' דלא בפני ב"ד אודי והא ר' יהושע אב בית דין הוה  
 שלא

(י:) דבעין לאו שיש בו מעשה לא הוה גמירין ממילא ש"ר אי לאו  
אלא מוהיה אם בן הכות הרשע כדלמך בכתובות פרק נערה (ד' מו.)  
אי לא מענה מאי דרשי ביה ההוא מיבעי ליה לאהרע עדים וזוממין  
לא בעדי לתימר דלא לקי אלא מענה משום דלא הוה שמינן לאהרע  
ונבעדי שמינן לפלוגי מתאים וזו אי לאו כדי רשעו היו לוקין  
כאשר וזמ לא לקו כשעדימין על פלוגי שמינן מנקות אלא משום  
גלא לקי שמונים פ' שילקין משום עדות שקר שהעידו וזמסו כאשר  
ו קרא דלא מענה היה מתחייב לשלם משום כאשר וזמ דמזמן לא  
עדים שהוא בן גרשה או בן חטולה: ב"י אמה עד אחי מצטרף בדיה.  
אחד הוי הכא השני מצטרף בדיה היינו שיעידו שניהם (ב' כ"ד:  
משום

מסורת הש"ס

(א) שבת קוד. עירובין י: פ  
פסחדין פו: מכות י:  
שבתות ד. (ג) [לעיל סח:  
ענין סה: (ג) [לעיל פא:  
(ד) עיר ד: (א) [שמות  
(ה) [דברים סה: (ו) רש"י  
ועי' מכות ה. (ח) [למקן  
(ט) נראה שיש לחקוק  
ברייך ולנהיג בתקנות  
כריי נתן אך חלאר שמואל  
סד פסחדין י. דרייך  
הסד לריי נתן נראה דלין  
למחוק מהרי"ג י. [ברכות  
מז: (ג) דרי"ה משום  
(ג) [נראה דליי פסחדין  
נאל עירובין ורי"ל דרי"ה  
דלין.]

תורה אור השלם

וְכִי יִבְה אִישׁ אֶת עֵין  
עֲבֹד אוֹ אֶת עֵין אִמּוֹ  
וְשִׁחֲתָהּ לְחִפְשֵׁי יִשְׁלַח  
תַּחַת עֵינָהּ שְׁמוֹת כֹּא כִי

## הנהגות הב"ח

(ב) תשוב' ד"ה מי אמת וכו'  
שמים באחד נב"ד:

גליון הש"ס

נב' בבא תירוצ ברבלי.  
כתיבות  
פתיג' וסבא וסכר ע"פ  
היה. והא דלא אמרין  
למחייב שבוש' להחייב  
הוא וחיי' לבעי דהא  
נפשה פסול לז' שנים  
שמעידים שנגז'. והייל  
הסוד דמגדו דאנן וטול  
ליטו דנקבם חזון  
היה נגד הפד מין דלית  
מסכר ומחייב' פוס'  
לעיל ד' חא ע"כ דה  
היה וכו' דלון סכר  
למור וכו' תדיל היל כ'  
א"א תירוץ כ' לסיקול  
פי' פנהדרין כ' פ' ע"א  
מדי' פסוק:

## תגיות הגר"א

[א] גם' שסכר אין לו  
עדים. גיב ש"מ דלף ללא  
ידי שמים אין גרף בקום  
ללא עדים. ירושלמי פ"ג  
דמכות. וה"ה לזכר  
רבי. רש"י. וגי' חולק  
(וע"י כהנר"א וידר סימן  
קס"א פק"י): [ב] שם דלא  
נפמי כ"ד לזכר. גיב וה"ה  
האדנא דלזכר. כ"ד  
מומחין: